

Sygn. akt VIRCa 204/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Błęsińska (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SO Aneta Szwedowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 18 Października 2013 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. G.**

przeciwko **T. G.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 20 maja 2013 roku

sygn. akt III RC 1101/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że ustalone tam alimenty podwyższa do kwoty po 1600 zł (jeden tysiąc sześćset złotych) miesięcznie, od 1 października 2013 roku poczynając;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. odstępuje od obciążania pozwanego opłatą sądową od podwyższonego roszczenia;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 40 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 204/13

UZASADNIENIE

Powódka M. G. wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych na jej rzecz od pozwanego T. G. wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt VI RC 3134/05 z kwoty 800 złotych miesięcznie do kwoty 3.000 złotych miesięcznie, płatnych z góry do 15. dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami od daty płatności każdej raty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że od czasu ostatniego ustalenia wysokości alimentów jej koszty utrzymania wzrosły. Studiuje obecnie w W.w związku z czym ponosi m.in. koszty chesnego oraz czynszu najmu mieszkania. Wskazała,

iz z obowiązku alimentacyjnego pozwany wywiązuje się wyłącznie poprzez dokonywanie comiesięcznych wpłat. W pozostałym zakresie obowiązek ten spoczywa na matce powódki. Pozwany od 2005 roku przebywa i pracuje w W. B.. Jego możliwości zarobkowe pozwalają mu na płacenie alimentów w żądanej wysokości. Przez pewien okres, do marca 2012 r. dobrowolnie płacił jej wyższe alimenty w kwocie 1.000 złotych.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał powództwo do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie, w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Jako uzasadnienie wskazał, iż nie jest w stanie zaspokajać potrzeb powódki w kwocie wyższej niż 1.000 złotych miesięcznie. Jego sytuacja finansowa nie jest tak dobra, jak zostało to przedstawione w pozwie. Co miesiąc przesyła swojej schorowanej matce 500 złotych. Zakwestionował ponadto koszt najmu przez powódkę mieszkania w W.. Podniósł, iż przez okres dwóch lat wynajmowała stancję z koleżankami, a obecnie zamieszkuje razem z chłopakiem. Kosztów związanych z najmem i użytkowaniem mieszkania nie ponosi zatem sama. Ponadto zdaniem pozwanego powódka mogłaby podjąć pracę, aby łączyć pieniądze na zaspokojenie swoich dodatkowych potrzeb.

Wyrokiem z dnia 20 maja 2013 r. wydanym w sprawie o sygn. akt III RC 1101/12 Sąd Rejonowy w Olsztynie podwyższył alimenty od pozwanego z kwoty po 800 złotych miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie VI RC 3134/05, do kwoty po 1.200 złotych, płatnych do rąk powódki do 15. dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 18 września 2012 r. (punkt I), w pozostałym zakresie powództwo zaś oddalił (punkt II) oraz odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi (punkt III). Koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł (punkt IV). Wyrokowi w punkcie I nadał rygor natychmiastowej wykonalności oraz z urzędu klauzulę wykonalności (punkt V i VI)

Sąd Rejonowy ustalił, iż powódka pochodzi ze związku małżeńskiego A. G. (1) z pozwanym T. G..

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 29 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt VI RC 3134/05 małżeństwo rodziców powódki zostało rozwiązane przez rozwód. Na mocy powyższego wyroku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią wówczas powódką powierzono matce małoletniej, ograniczając równocześnie władzę rodzicielską pozwanego do wglądu w wychowanie dziecka. Orzeczeniem tym Sąd Okręgowy zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania M. G., a udział pozwanego w ponoszeniu tych kosztów określił na kwotę 800 złotych miesięcznie, płatnych do rąk matki małoletniej z góry do 15. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, pozostałymi kosztami obciążył zaś A. G. (1). Powódka miała wówczas 15 lat i uczęszczała do III klasy gimnazjum, pozostawała pod opieką lekarza psychiatry z powodu depresji.

Matka małoletniej pracowała wówczas w (...) Sp. z o.o. na stanowisku pracownika ds. windykacji i z tego tytułu otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 1.234,13 złotych netto miesięcznie. Zamieszkiwała wraz z powódką w mieszkaniu należącym do dziadka powódki.

Pozwany przebywał wówczas na terenie Wielkiej Brytanii, gdzie wykonywał pracę zarobkową.

Powódka ma obecnie 22 lata i jest studentką VI semestru studiów stacjonarnych pierwszego stopnia, w specjalności reklama/projektowanie multimedialne w Wyższej Szkole (...) w W.. Planowany termin ukończenia nauki to 30 września 2013 r. Za wskazane studia powódka opłaca czesne w wysokości 540 złotych miesięcznie. Zamieszkuje w wynajętym mieszkaniu, za które tytułem czynszu najmu opłaca kwotę 800 złotych brutto, łącznie zaś z opłatami eksploatacyjnymi jest to kwota około 1.170 złotych miesięcznie. Tytułem zakupu niezbędnych sprzętów na wskazaną stancję powódka uiściła kwotę 553,91 złotych. Powódka ponosi następujące miesięczne koszty utrzymania: opłata za telefon komórkowy, którego miesięczny koszt to kwota 50 złotych, 100 złotych tytułem zakupu leków, kosmetyków i środków czystości, około 600 złotych miesięcznie tytułem wyżywienia, 50 złotych miesięcznie tytułem zakupu biletu na komunikację miejską, około 100 złotych tytułem wydatków związanych z edukacją, około 250 złotych tytułem opłat za bilety na trasie W. – O., O. – W.. Powódka otrzymuje od swojej babci kwotę około 1.000 złotych miesięcznie oraz 1.000 złotych miesięcznie od swojej matki A. G. (1). W 2012 r. powódka z prac dorywczych osiągnęła dochód

w wysokości 192 złotych. Powódka w związku z odbywanymi studiami chciałaby zakupić sprzęt komputerowy wraz z oprogramowaniem, którego łączny koszt to kwota 11.581 złotych. Po zakończeniu obecnych studiów chce podjąć uzupełniające studia magisterskie w zakresie fotografii na Uniwersytecie (...), w związku z tym chciałaby zakupić sprzęt fotograficzny za kwotę 4.867 złotych. Powódka podejmowała próby znalezienia pracy dorywczej, jednak ze względu na studia w systemie stacjonarnym nie mogła podjąć zatrudnienia.

Matka powódki jest zatrudniona w (...) (...) w O. na stanowisku wychowawcy i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 1.743,95 złotych netto. Ponadto wykonuje pracę polegającą na odbieraniu makulatury na podstawie umów zlecenia i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 37.016,56 złotych. Nadto najmuje ona mieszkanie należące do jej rodziców i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości około 500 złotych miesięcznie. Ponosi następujące opłaty: 39 złotych miesięcznie tytułem opłaty za Internet, 45 złotych miesięcznie tytułem opłaty za telefon, około 150 złotych miesięcznie tytułem spłat kart kredytowych, 33,45 złotych raz na dwa miesiące tytułem opłaty za gaz, około 110 złotych miesięcznie tytułem opłat za energię, 58,50 złotych miesięcznie tytułem opłaty za telewizję kablową, 51,70 złotych miesięcznie tytułem opłaty za fundusz remontowy, około 350 złotych miesięcznie tytułem czynszu za mieszkanie. Spłaca ona kredyt udzielony za zakup mieszkania, którego miesięczna rata wynosi około 915 złotych. Nadto spłaca także inny kredyt, którego rata wynosi około 154 złotych. Ponadto spłaca kartę kredytową należącą do powódki. Na dzień 1 stycznia 2013 r. zaległość wynosiła 764,86 złotych. Na utrzymaniu matka powódki ma także 3-letnią córkę A. G. (2), którą wychowuje samotnie. Ojciec małoletniej A. G. (2) opłaca nianię, co stanowi koszt około 700 złotych miesięcznie oraz opłaca córce terapię (integrację sensoryczną), której koszt to kwota 240 złotych miesięcznie.

Pozwany zamieszkuje obecnie na terenie Anglii i jest tam zatrudniony w przedsiębiorstwie (...) Ltd na stanowisku kierowcy, zaś stawka wynagrodzenia pozwanego to kwota 9,68 funtów brytyjskich za godzinę. Z tytułu zatrudnienia otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 356,30 funtów tygodniowo. Pozwany zamieszkuje wraz z innymi osobami w domu jednorodzinnym, partycypując w sposób proporcjonalny w opłatach z tym związanych. Jego zobowiązania przedstawiają się następująco: 223,75 funtów miesięcznie tytułem opłaty za mieszkanie, 231,23 funtów rocznie tytułem podatku od nieruchomości, 67,61 funtów raz na trzy miesiące tytułem opłaty za gaz, 21,20 funtów raz na pół roku tytułem opłaty za wodę, 20,50 funtów miesięcznie tytułem opłaty za telefon komórkowy, 9,41 funtów miesięcznie tytułem opłaty za telewizję, 10 funtów miesięcznie tytułem opłaty za Internet, 428,55 funtów raz na rok tytułem ubezpieczenia samochodu, około 120 funtów miesięcznie tytułem zakupu paliwa, około 65 funtów miesięcznie tytułem zakupu jedzenia, 35 funtów miesięcznie tytułem opłaty za basen. Jest on właścicielem 11-letniego samochodu marki V. (...). Spłaca kredyt, którego miesięczna rata wynosi 108 funtów. Wspomaga on także swoją matkę kwotą 500 złotych miesięcznie.

Pozwany od momentu rozpoczęcia przez powódkę studiów dobrowolnie płacił na jej rzecz alimenty w podwyższonych kwotach po 1.000 złotych miesięcznie. Zakupił ponadto powódce aparat cyfrowy oraz iphona. Gdy powódka odwiedzała go w miejscu zamieszkania, pozwany kupował jej prezenty w postaci ubrań oraz perfum.

Zdaniem Sądu Rejonowego w ciągu ponad 6 lat, jakie minęły od ostatniego orzeczenia kształtującego świadczenia alimentacyjne, które pozwany zobowiązany jest uiszczać na rzecz powódki, doszło do istotnej zmiany stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów, jednak nie do poziomu, w jakim żądała tego powódka.

Sąd dostrzegł, iż powódka z dziewczynki stała się młodą kobietą, rozpoczęła studia poza domem, w związku z czym wzrósł koszt jej utrzymania. Ustalenie takich okoliczności jak wysokość wydatków na utrzymanie studenta w W. opiera się w głównej mierze na faktach notoryjnych. Każdy przeciętny człowiek posiadający minimalne doświadczenie życiowe, obdarzony potomstwem, utrzymujący się z własnej pracy, robiący zakupy – ma doskonałą wiedzę na temat kosztów utrzymania rodziny. Prowadzenie szczegółowego postępowania dowodowego w tym zakresie jest zbędne.

Konieczność płacenia wyższych alimentów uznał również sam pozwany, który od momentu rozpoczęcia przez powódkę studiów dobrowolnie łożył na nią alimenty w podwyższonych kwotach po 1.000 złotych miesięcznie, kilkakrotnie zaś nawet ponad tę kwotę.

Sąd Rejonowy podkreślił jednak, iż alimenty mają służyć zaspokajaniu jedynie usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, które są ściśle związane z realiami ekonomicznymi w jakich żyją strony i społeczeństwo. Wskazał, że zasądzone już alimenty w połączeniu ze świadczeniami, jakie powódka otrzymuje od matki oraz babci wystarczają na zaspokojenie wszelkich jej usprawiedliwionych potrzeb.

Odnosząc się do sytuacji finansowej pozwanego Sąd Rejonowy wskazał, iż uzyskiwane przez niego dochody są z perspektywy zarobków w Polsce stosunkowo wysokie, podkreślił jednak, iż pozwany ponosi również proporcjonalnie wyższe wydatki stałe zamieszkując na terenie Wielkiej Brytanii. Ponadto pozwany ma obecnie gorsze warunki mieszkaniowe niż powódka, która wynajmuje samodzielne mieszkanie, podczas gdy pozwany zmuszony jest do wynajmowania jednego pokoju. Nadto pozwany wspiera finansowo swoją matkę w kwocie 500 złotych miesięcznie, który to wydatek uznać należy za usprawiedliwiony. Zdaniem Sądu Rejonowego po odliczeniu należnych zobowiązań, pozwany dysponuje kwotą, która pozwala na podwyższenie alimentów na rzecz powódki do kwoty 1.200 złotych miesięcznie. Kwota ta pozwoli w pełniejszy sposób zaspokoić usprawiedliwione potrzeby powódki, nie pozbawiając jednocześnie pozwanego środków niezbędnych dla utrzymania koniecznego siebie oraz swojej konkubiny, z którą tworzy wspólne gospodarstwo domowe. Wziąć należy bowiem pod uwagę, iż matka powódki również powinna partycypować w kosztach utrzymania powódki i podejmować możliwe działania, aby zaspokajać jej usprawiedliwione potrzeby, z którego to obowiązku wywiązuje się.

Sąd Rejonowy wskazał ponadto, iż nie może uznać za zasadne wszystkich przedstawionych przez powódkę wydatków, w szczególności na pomoce naukowe w postaci kursu fotografii, sprzętu komputerowego, czy też obiektu fotograficznego za sumę ponad 3.000 złotych. Nie znajdują one bowiem odzwierciedlenia w uzasadnionych potrzebach 22-letniej powódki. Ponadto wydatki na zakup wyposażenia stacji są jednorazowe i nie mogą być brane pod uwagę przy ustalaniu comiesięcznych świadczeń alimentacyjnych.

Apelację od powyższego wyroku złożyła powódka zaskarżając go w części oddalającej powództwo, tj. punkt II. W złożonym środku odwoławczym zarzuciła:

1. naruszenie prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny i niewszechstronny, a mianowicie:
 - a. uznanie, iż aktualna sytuacja pozwanego, w tym możliwości zarobkowe oraz potrzeby M. G., pozwalają na przyznanie powódce alimentów w kwocie 1.200 złotych miesięcznie, podczas gdy prawidłowa ocena możliwości zarobkowych pozwanego, który osiąga dochód miesięczny w wysokości co najmniej 1.424 funtów oraz aktualnej sytuacji powódki, która wskazuje, iż koszty utrzymania znacznie wzrosły, a także matki powódki, która utraciła pracę w Ochotniczych Hufcach Pracy, prowadzą do konkluzji, iż doszło do zmiany stosunków, która uzasadnia podwyższenie alimentów, a sytuacja pozwanego umożliwia bez uszczerbku dla utrzymania siebie na realizowanie obowiązku alimentacyjnego w wysokości nie mniejszej niż 2.000 złotych miesięcznie,
 - b. bezzasadne nie uznanie za usprawiedliwione potrzeb powódki, w tym dotyczących zakupu sprzętu fotograficznego, laptopa i tabletu niezbędnego w dalszym kształceniu powódki,
 - c. uznanie za wiarygodne zeznań pozwanego oraz jego matki i w konsekwencji błędne przyjęcie, by możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na uiszczenie alimentów w wysokości 1.200 złotych, podczas gdy usprawiedliwione potrzeby małoletniej i aktualne możliwości finansowe powódki i jej matki nie pozwalają na zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb M. G.,
 - d. błędne ustalenie, że matka powódki osiągała dochód w wysokości 2.387,48 złotych brutto, czyli 1.743,95 złotych netto, podczas gdy osiągnięte przez nią wynagrodzenie zasadnicze wynosiło ok. 1.500 złotych netto,
 - e. błędne ustalenie, że matka powódki osiąga dodatkowy dochód z wynajmu mieszkania położonego w O., mimo braku dowodów ku temu,

f. obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 135 § 1 k.r.o. poprzez błędne, nieuzasadnione i nie znajdujące oparcia w materiale dowodowym ustalenie, iż alimenty w wysokości 1.200 złotych będą wystarczające do zaspokojenia kosztów utrzymania powódki, podczas gdy rzeczywiste koszty niezbędne do utrzymania M. G. wynoszą nie mniej niż 3.000 złotych, a matka powódki nie jest w stanie bez uszczerbku dla siebie w pełni zaspokoić te potrzeby, co powodować powinno orzeczenie zobowiązania pozwanego do uiszczenia rat alimentacyjnych w wysokości 2.000 złotych miesięcznie.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżąca wniosła o zmianę wyroku w pkt II poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia alimentów na rzecz powódki w kwocie 2.000 złotych miesięcznie, zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania alimentacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wskazała m.in. że pozwany otrzymuje wynagrodzenie w systemie tygodniowym. W związku z tym, że miesiąc ma więcej niż 4 tygodnie, pozwany zarabia więcej niż 1.424 funtów miesięcznie, co w konsekwencji powoduje, iż ma wyższe niż przyjęte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku możliwości finansowe.

Skarżąca podniosła ponadto, iż sytuacja materialna jej matki uległa pogorszeniu. Utraciła bowiem zatrudnienie w Ochotniczych Hufcach Pracy i od 1 lipca 2013 r. nie będzie osiągała dochodów z tego tytułu.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżony wyrok jest prawidłowy i jako taki powinien być utrzymany w mocy, zaś apelacja powódki oddalona. Zdaniem pozwanego jego możliwości zarobkowe nie pozwalają mu na płacenie alimentów w kwocie wyższej niż ustalone zaskarżonym wyrokiem. Poddał pod wątpliwość wysokość kosztów mieszkania ponoszonych przez powódkę. Jego zdaniem nie mieszka ona bowiem sama, a poza tym mogłaby wynająć tylko pokój, a nie całe mieszkanie albo nawet zamieszkać w domu studenckim. Zakwestionował również przydatność zakupu sprzętu komputerowego w kontekście zmiany przez powódkę kierunku studiów.

Wskazał ponadto, że kwota 356,30 funtów tygodniowo nie jest stałą kwotą jego wynagrodzenia, lecz zawiera wynagrodzenie za nadgodziny oraz pracę w godzinach nocnych, które jest zmienne. Zwykle zarabia 330 funtów.

Podniósł, że w odpowiedzi na pozew pojawił się błąd w określeniu wydatków na jedzenie w kwocie 65 funtów jako koszt miesięczny. Błąd ten został skorygowany w piśmie przygotowawczym na kwotę 260 funtów miesięcznie, jednakże powtórzony został w uzasadnieniu wyroku.

Wskazał ponadto, iż umowa o pracę matki powódki co roku kończy się z dniem 30 czerwca i odnawia 1 września. Powódka celowo nie ujawniła tego faktu.

W toku rozprawy powódka ograniczyła żądanie do kwoty 1.600 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie w przeważającej części.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie. Korekty wymagają jedynie okoliczności, które zmieniły się od czasu wydania zaskarżonego wyroku.

Po pierwsze zmniejszyły się możliwości zarobkowe matki powódki. Straciła ona bowiem dotychczasową pracę w (...)w O.. Sąd Okręgowy nie dał wiary pozwanemu co do twierdzenia, iż jej umowa o pracę co roku kończy się z dniem 30 czerwca i odnawia 1 września. Brak jest ku temu dowodów, a takie rozwiązanie jawi się jako mało

prawdopodobne. Ponadto, z zaświadczenia z dnia 8 października 2013 r. przedłożonego przez powódkę wynika, iż jej matka zarejestrowana jest jako osoba bezrobotna (k. 357).

Po drugie, z uwagi na problemy zdrowotne, powódka nie ukończyła w terminie, tj. do 30 września 2013 r., Wyższej Szkoły (...) w W.. Obronę pracy licencjackiej ma zaplanowaną na styczeń 2014 r. Do tego czasu będzie musiała opłacać czesne w wysokości 530 złotych miesięcznie. Jednocześnie podjęła naukę na 2-letniej Akademii (...) na kierunku sztuka operatorska. Czesne w tej szkole wynosi 470 złotych. Od października 2014 r., a zatem już po ukończeniu nauki w Wyższej Szkole (...), zamierza podjąć studia magisterskie na Uniwersytecie (...).

Jeśli chodzi o wynagrodzenie pozwanego, to przyjmując za prawdziwe jego twierdzenia, iż tygodniowo zarabia jedynie 330 funtów i tylko czasami udaje mu się dorobić większą kwotę, co wynika z ograniczonej możliwości pracowania w godzinach nadliczbowych i nocnych, wskazać należy, iż jego miesięczne wynagrodzenie wynosi co najmniej 1.433,85 funtów (średnio 52,14 tygodni w roku (365:7) x 330 funtów = 17.206,20 funtów : 12 miesięcy). Po odliczeniu miesięcznych wydatków pozwanego w kwocie 967,71 funtów, na które składają się 223,75 funtów miesięcznie tytułem opłaty za mieszkanie, 19,27 funtów miesięcznie (231,23 funtów rocznie) tytułem podatku od nieruchomości, 22,54 funtów miesięcznie (67,61 funtów raz na trzy miesiące) tytułem opłaty za gaz, 3,53 funtów miesięcznie (21,20 funtów raz na pół roku) tytułem opłaty za wodę, 20,50 funtów miesięcznie tytułem opłaty za telefon komórkowy, 9,41 funtów miesięcznie tytułem opłaty za telewizję, 10 funtów miesięcznie tytułem opłaty za Internet, 35,71 funtów miesięcznie (428,55 funtów raz na rok) tytułem ubezpieczenia samochodu, około 120 funtów miesięcznie tytułem zakupu paliwa, 35 funtów miesięcznie tytułem opłaty za basen, 108 funtów miesięcznie tytułem raty kredytu, 100 funtów (ok. 500 złotych) miesięcznie dla matki pozwanego oraz – zgodnie z zarzutem pozwanego podniesionym w apelacji – 260 funtów miesięcznie na jedzenie, do dyspozycji pozostaje mu kwota 466,14 funtów, tj. 2.330,70 złotych (przyjmując cenę jednego funta w wysokości 5 złotych).

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. (art. 138 k.r.o.).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała co do zasady zasadność dochodzonego pozwem żądania. Pozwany podniósł jedynie, iż żądanie podwyższenia alimentów do kwoty 3.000 złotych, następnie ograniczonego w apelacji do 2.000 złotych, nie znajduje podstaw ani w jego możliwościach zarobkowych, ani też w uzasadnionych potrzebach powódki. Uznał natomiast, że kwota 1.200 złotych, do jakiej alimenty zostały podwyższone zaskarżonym wyrokiem, jest zasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego podwyższona kwota alimentów jawi się jednak jako nieco zbyt niska. Jako w pełni zasadne uznać należało natomiast ostatecznie sformułowane żądanie powódki podwyższenia jej do 1.600 złotych – w szczególności mając na uwadze ustalenie nowych okoliczności w postaci utraty pracy przez matkę powódki, nieukończenia przez powódkę uczelni w terminie, zamiar kontynuowania nauki na studiach magisterskich oraz podjęcia nauki na Akademii (...).

Tak ustalona kwota nie będzie stanowiła zbyt dużego obciążenia dla pozwanego. Jak zostało ustalone, dysponuje on bowiem miesięcznie kwotą ok. 2.330,70 złotych. Po zapłacie alimentów będzie mu pozostawało zatem ok. 730,70 złotych (tj. ok. 146,14 funtów).

Jeśli chodzi o uzasadnione potrzeby powódki, to uznać należy, iż kształtują się ona na poziomie ok. 2.600 złotych (1.000 złotych czesnego, ok. 600 złotych na mieszkanie – uwzględniając, iż wynajmowanie całego mieszkania tylko przez jedną osobę nie jest potrzebą uzasadnioną – oraz ok. 1.000 złotych na wyżywienie, ubranie, środki czystości, kosmetyki, koszty materiałów edukacyjnych, komunikacji miejskiej oraz dojazdów do O.. Uwzględniając okoliczność, iż powódka część swojego wolnego czasu spędza u matki w O., która zapewnia jej wówczas wyżywienie i inne potrzeby, jak również to, iż matka powódki uzyskuje niższe dochody niż pozwany, słusznym jest obciążenie jej obowiązkiem alimentacyjnym w mniejszym zakresie. Sąd nie może natomiast brać pod uwagę okoliczności, iż babcia powódki

przekazuje jej co miesiąc pewne kwoty. Dopóki bowiem pozwanego i matkę powódki stać jest na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb, dopóty obowiązek alimentacyjny babci nie powstaje. Środki przekazywane są zatem dobrowolnie i w każdej chwili może się to zmienić.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I. w ten sposób, że ustalone tam alimenty podwyższył do kwoty po 1.600 złotych miesięcznie, poczynając od 1 października 2013 r.

W pozostałym zakresie, tj. co do żądania podwyższenia alimentów o kwotę 400 złotych do dnia 30 września 2013 r., na podstawie art. 385 k.p.c., Sąd apelację oddalił. Okoliczności, które legły u podstaw rozstrzygnięcia zostały bowiem ujawnione dopiero na etapie postępowania odwoławczego.

Z uwagi na to, iż powódka wygrała postępowanie apelacyjne w przeważającej części, o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanego zwrot wszystkich kosztów procesu za II instancję poniesionych przez powódkę, tj. kwotę 40 złotych, stanowiącą koszt dojazdu do Sądu oraz powrotu do W..